

Osman Karakaya 2

- Őirler -

Yayın Tarihi:

05.08.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Osman Karakaya 2

Eserleri:

Aglama Gönül

Yıkma duvar yapısını
Kırma gönül kapısını
Çekemezsen cefasını
Boş yere aglama gönül

Bulamazsın viranede
Kalma sakın köşelerde
Mecnun gibi şu çöllerde
Boş yere aglama gönül

Bilemedin sevmesini
Bitirdin sermayesini
Ömür denen servetini
Boş yere aglama gönül

Kaldımı ki sana dünya
Beyhude kendini yorma
Girersin boş bir tabuta
Boş yere aglama gönül

Garip abdalsın dünyada
Dönüp kendine baksana
Sıra sana gelmez sanma
Boş yere aglama gönül

Osman Karakaya 2

Ağıt

Yokluğun ne çabuk ruhumu sardı
Bedenimde dayanılmaz acısı
Őevkat dolu gönlün sevgiye açtı
Canıma cananım nerdesin Şimdi

Bilinmez böyle derde dŐmeyince
Gr ne olur halin hele düŐünce
Gönül dile gelir yari görünce
Canıma cananım nerdesin Şimdi

Bakma gözlerimden akan yaŐlara
Yaş değil akan boyanmıŐım kana
Durulmaz bendeki kanayan yara
Canıma cananım nerdesin Şimdi

Garip Abdalım bir derdini dke
Biter mi acep derdin çeke çeke
Fani dünya da grmedikine
Canıma cananım nerdesin Şimdi

Osman Karakaya 2

Ağlama ocuk

Ağlama ocuk dayanmam gözyaşlarına
Sen masumsun sen gnahsızsın meleklerdensin
Kalbimi derinden kanatır her damla yaşın
Sil gözyaşlarını glmse inat yaşama

Her glşn inan ki bir yanđın söndürecek
Ağaçlar , toprak kavuşacak yeşile suya
Snecek amansız yanđın aniden ormanda
Bu topraklarda gller menekşeler bitecek

Daha çok kksn çocuğum yorma kalbini
etrefilli , büyüklere has gerçek işlerle
Gez oyna ye i sadece bak olan keyfine
Gam keder üzüntü görmesin kalbini içi

Osman Karakaya 2

Ağlayan yastık ve yorgan

Attım dertli başımı yastığıma
Başladım tüm dertlerimi saymaya
Birden inilti bir hıçkırık duydum
Garip yastık başladı ağlamaya

Yorganım attı kendini yatağa
Olmaz böyle dert yazık bir insana
Utandı affet tuz bastım yarana
Zaten yaralıydın açtım bir yara

Siz benim en sadık dostlarımsınız
Sımsıkı sarılın boş verin bana
unutalım gayret edin bir daha
Gelin gözyaşlarımızı silelim
Gün ağarmış gibi yeni sabaha

Osman Karakaya 2

Ah u Zarım Var Benim

Bülbülü yandıran gülün nazına
Aşığı divane eden maşuğa
Sevip sevip ellere yar olana
Ah u zarım var benim bu dünya da

Bilmez isen eger aşkın kıymeti
Düşer bir zalime seversin belli
Sunar gönüle aşkın zehrini
Ah u zarım var benim bu dünya da

Bir garip abdalım düştüm aşkına
Bilirim suçum yok sevmekten başka
Niyetin yok ise yorma boşuna
Ah u zarım var benim bu dünya da

Osman Karakaya 2

Anlasana Yar

Bu muydu emelin bu muydu arzun
Divane aşığa beni döndürdün
Böyle mi yapar hakikatli seven
Hali perişanım anlasana yar

Çağırсан bile bekleme koşamam sana
Ardın sıra beni gelirim sanma
Sabrımın taşını çatlamaz sanma
Hali perişanım anlasana yar

Keremi Aslı'nın narına yakan
Mecnun'a çöllerde Leyla aratan
Senin derdin beni böyle söyleten
Hali perişanım anlasana yar

Derdimi dökmeye dost bulamadım
Sana anlatmaya yüz bulamadım
Tükendi ömrüm son katrine vardım
Hali perişanım anlasana yar

Bitmedi emelin tekmil hevesin
Bilirim haddimden fazla güzelsin
Çilesi bitmez mi Garip Abdal'ın
Hali perişanım anlasana yar

Osman Karakaya 2

Aşkımlağlıyor sana

Aşkımlağlıyor sana
Bulutlardan düşen her bir damlada
Aşkımlağlıyor sana
Yanağımdan süzülen gözyaşımdaya
Aşkımlağlıyor sana

Olmasın istemem sensiz günlerim
Doğmasın istemem sensiz güneşim
Açmasın istemem bahçemde güllerim
Aşkımlağlıyor sana

Tutunacak dalımsın sen dünyamdaya
Her zaman düşümdesin hep rüyamdaya
Sensizlik çıldirtir beni bir anda
Aşkımlağlıyor sana

Osman Karakaya 2

Aşkın Çölünde Gezdim

Ey erenler aşkın çölünde gezdim
Serabı görünce hayale daldım
Ali'nin aşkından divane oldum
Gezerim gezerim ey ali diye

Serimi veririm bu yol ugruna
Geriye dönemem doğru bulunca
Eger sürerlerse türlü diyara
Gezerim gezerim ey ali diye

Bu yola giren nice ezildi
Dar ağacında boynu dizildi
Acımadan derisi yüzüldü
Gezerim gezerim ey ali diye

Garip abdalım daha ne söyleyim
Asarsanız asın pirim sultanım
Yüzerseniz yüzün ben nesimiyim
Gezerim gezerim ey ali diye

Osman Karakaya 2

Aşkın Narına Yandım

Bir güzelin aşkı narına yandım
Tükettim ömrümü yoluna serdim
Ağlayıp gülmedim sevdim seveli
Ben o nazlı yâre yanaramadım

Diyar diyar gezdim gurbet ellerde
Şikayet etmedim bir kula bile
Bir garip aşığım düştüm dillere
Ben o nazlı yâre yaranamadım

Böyle mi olurmuş divanelerde
Yürüdüm dolaştım viranelerde
Bulamadım bir dost halim arz ede
Ben o nazlı yâre yaranamadım

Eer Miyim acep sırrına aşkın
Çalmadık kalp kapısı bırakmadım
Geldim ömrümün son demine vardım
Ben o nazlı yâre yaranamadım

Yuvasız kuş gibi kolum kanadım
Kırıldı pare pare yaralarım
Garip abdalım(vefasız yârim) nice olur halım
Ben o nazlı yâre yaranamadım

Osman Karakaya 2

Aşkın Sarayı

İstermiyim artık dünya malını
Sevdiceğim yanımda olmayınca
Neyleyim yarsız aşkın sarayını
İçinde salınan yar olmayınca

Dumanlı dağlar dumanın gitmez mi
Sıla yolu uzun yolu bitmez mi
Yarimin hasreti bagrımı deldi
Gidem dedim amma ömrüm yetmez mi

Can canana hasret yıllarım geçti
Dünya gözüyle birkez görmeyince
Ha bugün ha yarın ömrüm tükendi
Sıladan da haberin gelmeyince

Bir garip abdalım aglama boşa
Yazılan geliyor sağ olan başa
Gönül gözüyle bakarsan o yara
Her zaman bulursun başın ucunda

Osman Karakaya 2

Bana mı kaldı?

Sebil ettim gençliğimi ugruna
Günü sana dünü bana mı kaldı
Vurgun yedim dalarken gözlerine
Sevda sana hasret bana mı kaldı

Kıyamazken aşkını koklamaya
Gülü sana diken bana mı kaldı
Ne gün gördüm ne aşktan yana vefa
Sefa sana cefa bana mı kaldı

Sunarken içmiş idim şerbetini
Balı sana zehri bana mı kaldı
Dertsiz başıma ekledim derdini
Vahı sana ahı bana mı kaldı

Bir Garip Adbaldır senin adın
Ne Garibi ne Abdalı mı kaldı
Ah dünya anlamadan geldi geçti
Gerçek sana sırrı bana mı kaldı

Osman Karakaya 2

Bana Seni Soruyorlar

Bana seni soruyorlar
Ondan beni çıkarsanız
Geriye bir şey kalmaz diyorum
Gülüp alay ediyorlar
Ne beni ne de seni tanıyamıyorlar

O benim için karanlıkta bir mum alevi
Çölde serap, çorak toprakta su gibi
Kışın sıcaklığına sığındığım bir güneş
Benim Gören gözüm, söyleyen dilim
Diyorum... İnanmak istemiyorlar

Biz tam ortasından ayrılan
Bir elmanı yarısı değiliz o elmanın tamamı
Ben eksiyim o artı o çeker beni devamlı
Ben ağlayan narım o gülen ayvam
Diyorum... Birbirlerine bakıp anlamıyorlar

Seni tarif etmemi istiyorlar benden
Kavrayamadığım bir şeyi nasıl tarif ederim
Utanır susar hicap ederim
O bana küsmesin diye ben kendime küserim
Diyorum... Böyle aşk olmaz diye kınıyorlar

Osman Karakaya 2

Bekleyiş

Bırakıp gitmiştin,
Böyle bir sonbahar akşamı,
Hayalinle başbaşa,
Ben sensiz hiç yaşamadım ki,

Ne ayları saydım ne de yılları,
Durdurdum akşamlarda zamanı ,
Hala bir ümidim var,
Belki buluşuruz bir bahar akşamı,

Osman Karakaya 2

Ben Sana Ksmedim ki

Bu sitemim değil Őana
Derin yaram yüreğimde
Alınma benim sözüme
Yar ben sana ksmedim ki

Yanar gönlüm için için
Kalbimdeki sızı engin
Sen aglama benim için
Yar ben sana ksmedim ki

Derdime kendim aglarım
GzyaŐlarımı saklarım
Sana nasıl darılırım
Yar ben sana ksmedim ki

Garip Abdalım derdin ne
Ağmam derdime kimseye
Bir derdim bin olsa bile
Yar ben sana ksmedim ki

Osman Karakaya 2

Ben Seni Seviyorum

Dışarıda yağmur yağıyor rüzgarla karışık
Sırılsıklam olmuşsun saçların dolaşık
Kapımı çalyorsun her seferinde
Gelme artık diyorum ne olur gelme
Ne terk ediyorsun tamamen beni
Ne büsbütün kalbimden içeri giriyorsun
Ben seni seviyorum sen beni sevmiyorsun

Umarsızca içeri girip sadece bakıyorsun
Hiçbir şey umrunda değil çok rahatsin
Ben gözlerimi kaçırıyorum bakma diye
Ama sen inadına ta içine bakıyorsun
Ne terk ediyorsun tamamen beni
Ne büsbütün kalbimden içeri giriyorsun
Ben seni seviyorum sen beni sevmiyorsun

Serkeş bir yaşamaktır seninkisi
Dur durak bilmiyorsun coşuyorsun
Kabına sığmıyor taşıkça taşıyorsun
Sevmeyi bilmiyor sevildikçe seviliyorsun
Ne terk ediyorsun tamamen beni
Ne büsbütün kalbimden içeri giriyorsun
Ben seni seviyorum sen beni sevmiyorsun

Osman Karakaya 2

Bilmedin

Bilemedin verdiğim değeri
Yıllar aylar günler tükendi
Soldurdun bir bir yapraklarını
Gller laleler yediverendi

Yıkılmaz dağlar sandığın
Başını omzuna dayadığın
stme sarıp sarmaladığın
Bitmez sandığın sevdan tükendi

Mazide senden kalan hatıralar
Kalbimde hicranının yarası var
Kopardın gönül defterini
Sayfaları tek tek tükendi

Osman Karakaya 2

Bir Bilebilsen

Gözlerin karası gönlümde yara
Vazgeçmem senden ne olur anla
Uzat ellerini kalbimi kırma
Nasıl sevdiğimi bir bilebilsen

Seninle yazılmış kader bahtımız
Karşı durulmaz bu alın yazımız
Birbirimiz için yaratılmışız
Nasıl sevdiğimi bir bilebilsen

Gel artık sevgilim yanı başıma
Bir yuva kuralım aşk sarayında
Çık gönül tahtıma Allah aşkına
Nasıl sevdiğimi bir bilebilsen

Osman Karakaya 2

Bir Gün

Güvenme tac ile tahta
Yerle yeksan olur bir gün
mrm bitmez deme sakın
Ecel gelip biter bir gün

Seyredersin Şu alemi
Kimler geldi kimler geĀti
Kimi sultan kimi Őahtı
Toprak olur hepsi bir gün

Gz görür gönül katlanır
Bir bir dertler sıralanır
Ne gülersin ne aĀlanır
Sevgi yalan olur bir gün

Derde derman bulamazsın
Yare sırrın aĀamazsın
Pazarlarda satamazsın
Seni alan Āıkılmaz bir gün

Osman Karakaya 2

Bir Veda Bile Etmeden Gidişin

Akıl sır erdiremedim tavrına
Vuslatı beklerken hazan gelişin
Ayrılık, aşkta kaderde var ama
Bir veda bile etmeden gidişin

Hiç değeri yoktu yaşananların
Ödül beklerken ceza mı keşişin
Bu kadar da ağır gelmezdi belki
Bir veda bile etmeden gidişin

Ne idi hatam ne idi kusurum
Acep nerede ne zaman sezişin
Bilsem seni böyle incitir miydim
Bir veda bile etmeden gidişin

Ne sana kırılır ne gücenirim
Mahkemesiz kalemimi kırışın
İdam sehpasında son bir dileğim
Bir veda bile etmeden gidişin

Osman Karakaya 2

Böyle Bir Aşkı

Gidiyorsun demek bu son gece
Bir daha düşün elin yüreğinde
Dilin söylese de kalbini dinle
Bitiremezsin böyle bir aşkı

Yıkılır dünyam döner tersine
Divane gezerim her köşesinde
Aşkın kalbimin her zerresinde
Bitiremezsin böyle bir aşkı

Sanma mutlu olursun yaban ellerde
Bulursun bir zalim düşersin derde
Gitme bir tanem ne olur kal benimle
Bitiremezsin böyle bir aşkı

Osman Karakaya 2

Bugün

Gel ey gönül çikalım senin ile
Aşılmaz dağları aşalım bugün
Estikçe hasretin yeli bağrım
Yağmur, boran olup yağalım bugün

Kadir bilmez yare gönül verince
Gözyaşları akıp sele dönünce
Dertler ardı sıra bize gelince
Göçüp diyardan gidelim biz bugün

Evvel aklım ermez idi sırrına
Türlü oyunlar oynadın başıma
Şimdi de dönüp bakınca ardıma
Heder oldu gitti yıllarım bugün

Garip Abdalım yüzün hiç gülmez mi
Eller gibi sevilip, sevilmez mi
Feleğin derdi tek benim ile mi
Alem sefa da ben cefa da bugün

Osman Karakaya 2

Buğulu Gözlerin

Dudaklarından dökülmesin tek söz
Söyler her şeyi buğulu gözlerin
Her yerde kalbimin tam ortasına
Bir hançer saplar buğulu gözlerin

Sanki aşka çağırır gibi bakar
Ne sırra kadem basar ne aşikar
Ne seilmeyi bilir ne de sever
Bir naz bir eda buğulu gözlerin

Bir kere ki olsun gülse yüzüme
O gün güneş ve ay doğar günüme
Gece değil gündüz düşümde bile
Rüyama giren buğulu gözlerin

Osman Karakaya 2

Cananı Sevmek

Girdim bugün yârin gül bahçesine
Çiçekler sundu da kendi gönlünce
Allah eğer uzun ömür verirse
Ne hoş olur böyle cananı sevmek

Gündüz hayalimde gece düşümde
Adını anarım her an dilimde
Göremezsiniz benim gözümde
Ne hoş olur böyle cananı sevmek

Bir garip abdalım sevdim bir kere
Allah yaratmış özenip bezene
Tutulur lal olur kime görünse
Ne hoş olur böyle cananı sevmek

Osman Karakaya 2

Dilenci

Değer biçme kimseye bil ki herkes ettiği kadar
Mübalağa ne gerek var her şey görüldüğü kadar
Yoruyorsun boş yere kendini hırpalıyorsun kalbini
Çırpınırken hayat yolunda her şey olduğu kadar

Ne para ne de pulla ölçülmez sevginin bedeli
Sen seversin lakin karşıdaki anlar mı ne belli
Veriyorsun ki paha biçilmez emeği uğruna
Bekliyorsun bir avuç sevgi sanki dilenci gibi

Osman Karakaya 2

Gam Yükünü Ben Çekerim

Garibim dünyaya geldim
Bir gün yüzü göremedim
Eller ersin muradına
Gam yükünü ben çekerim

Gah çıkarım gah batarım
Böyle bu gemi de düzen
Sende derdin söyle yarım
Gam yükünü ben çekerim

Kimi yaya kimi atlı
Bir gülerse iki yaşlı
Garibin çilesi bitmez
Gam yükünü ben çekerim

Dayan gönlüm sende dayan
Bazen gizli bazen ayan
Gözlerimden yaşlar iner
Gam yükünü ben çekerim

Yarin derdidir inletir
Gece gündüz ah söyletir
Halimden anlamaz kimse
Gam yükünü ben çekerim

Osman Karakaya 2

Garip Olmayınca

Ne mecnun ne kerem erer sırrına
Narına yanmayınca tütmezsin
Secde etsen bile her bir kuluna
Allah'a varmayınca sezemezsin

Birgün olur isen garip bir aşık
Gerçek yalan olur hepsi karışık
Nedense hoş gelir aklın dolaşık
Bir kalbe girmeyince çözemezsin

Bir Garip Abdalım seven kimsem yok
Vefalı bir dostum soranım da yok
Gözlerimde yaşlar sel olur akar
Bir garip olmayınca bilemezsin
Osman Karakaya 2

Gel de sen sar bu yarayı

Gel ey gönlümün sultanı
Çektirme bunca cefayı
Yaralarım azdı yine
Gel de sen sar bu yarayı

Tükenmeden ömrüm varı
Gitmeden şu gençlik çağı
Akıtmadan gözüm yaşı
Gel de sen sar bu yarayı

Derdime dert ekleyemem
Ardın sıra ah gelemem
Sen gidersen ben duramam
Gel de sen sar bu yarayı

Gönül bahçesine girsen
Tek tek güllerini dersen
Garip abdalı dinlersen
Gel de sen sar bu yarayı

Osman Karakaya 2

Geldiğin gibi git

Tek Kelime söyleme yorma kendini gerek kalmamış
Bakışlarından da belli oluyor gideceksin toparlan
Senden kalmasın seni hatırlatan tek bir hatıran
Geldiğin gibi git yalnız dünyamdan kapıdan aralan

Sadece sen değilsin dünyada unutma bana leyla
Adı tanıdık olmaz belki mecnuna leyla bulunur
Zor olur sevene zamanla şirin bile unutulur
Taş basıp bağrına gerçek seven hayalle avunur

Tiryaki sandın beni sürekli düşkünlüğüme yordun
Bensiz kolu kanadı kırılır susuz çölda çırpınır
Yıkılmam kolay öyle hemen bir tufanla düşün yanılır
Ne deprem fırtına yaşadım anlatsam aklın şaşırır

Osman Karakaya 2

Gidiyorum

Bıaktım dünya telaşını sizin olsun
Dönölmez bir yolun başında gidiyorum
Veda ettim tüm tanıdıklara, dostlara
Heybemde yardan kalan aşkım gidiyorum

Sarmadı yıllardır oynanan yalan oyun
Gerçeklerin olduğu yere gidiyorum
Olmasın ne benden ne de aşkımdan kuşkun
Ebedi sevgi diyarına gidiyorum

Yazı, kışı baharı nede sonbaharı
Mevsimi tükenmiş zamana gidiyorum
Saymıyorum ne yılı ayı dakikayı
Namütenahi bir zamana gidiyorum

Gördü isem bunca cefa veyahut vefa
Alıp sevinç, umutlarımı gidiyorum
Hatır da koyarmı acaba bilmem bana
Allaha ısmarladık aşkım gidiyorum

Osman Karakaya 2

Gönlüm Harman Yeri

Esti yine sevda yeli
Gönlüm harman yeri gibi
Bilmezdim aşkı sevdayı
Kirpiklerin ok'u değdi

Gülü tuttum gül kurudu
Gözlerimden yaş yürüdü
Gönül bahçem hazan oldu
Olunmaz derde büründü

Yele karşı harman olmaz
Seven gönül ayrı durmaz
O yar gönülden sevmez
Gönüle tahtı kurulmaz

Testi ile güzel gelir
Çeşmelerden su doldurur
Yay gibi kaşını gerer
Görenleri kalpten vurur

Aşkın közüne su serptim
Alevlendi yandım piştim
Bir güzele mecnun oldum
Serap gördüm çöle düştüm

Yağmur oldum boran oldum
Aşkın pınarına aktım
Bir garip abdalım yandım
Seni benim olur sandım

Osman Karakaya 2

Gönlüme Düştü Ataş

Gözlerine bakar bakmaz
Şu gönlüme düştü ataş
Yüreğime yara açtı
Yar o nasıl kaşın çatmak

Diler isen gel vur beni
Ortadayım şikar gibi
Yar elinden olsa bile
Sen vurupta öldür beni

Kirpiklerin neler söyler
Şu gönlüme girebilse
Ağzın dilin sussa bile
Yar gözlerin neler söyler

Garip Abdal derdin gibi
Yoktur sende yarin dengi
Şunar ise aşkın zehri
İçermisin şerbet gibi

Osman Karakaya 2

Gönlümün Dilberi

Ey gönlümün dilberi
Sana bir çift sözüm var
Şebil ettin ömrümü
Ölmeden öldürdün beni

Kuru daldan bekleme
Yeşerir mi yapraklar
Hazan ektin gönlüme
Açmadan soldurdun beni

Sevda yüklü kervanlar
Göçer türlü diyara
İstersen aşk sunarlar
Aşkî mecnun ettin beni

Bırak gitsin yoluna
Yolcuya yolu gerek
Sorma mecnun leylaya
Gösterir ki sana beni

Demez sırrın kimseye
Gerçek aşkî bulanlar
Bir yol vardır gönüle
Ermeyenler bilmez beni

Gelmesin bu meclise
Aşktan başka arayan
Garip abdalım ise
Derdin nedir sormaz beni

Osman Karakaya 2

Gönül Vermişsin

Gül cemalin gördüm aya benzettim
Şavkı vurmuş yüze nura benzettim
Ben ezelden beri seni severim
Duydum başkasına gönül vermişsin

Güzelim yazımı kışa çevirme
Rüzgar estirip dalımı kırdırma
Sazımın telini boşa çaldırma
Duydum başkasına gönül vermişsin

Bir garip abdalım diyar gezerim
Ben o nazlı yarden nasıl geçerim
Eger ister ise burdan göçerim
Duydum başkasına gönül vermişsin

Osman Karakaya 2

Gönülden Gönüle

Gönül kahrını ben çekemez oldum
Dertlerden dertlere düşürdün beni
Hal bilmez leyla'ya mecnun eyledin
Çöllerden çöllere düşürdün beni

Nice güzel gördüm dost eyleme dim
İsteme benden aşkın kevserini
Sırrımı kimseye açamaz idim
Dillerden dillere düşürdün beni

Eğer katlanırsan çık dağlarına
Şirin aşkı için del dağlarını
Ehil degilsen bu aşkın karına
Gönülden gönüle düşürme beni

Sılaya dostlara hasret bıraktın
Mesken tutturdun gurbet ellerini
Garip Abdalım kalmadı takatim
Diyardan diyara gezdirdin beni

Osman Karakaya 2

Gözlerde Bitince Sevda

Bu kadar cefa ne bu kadar çile
Sevdiğine seven yapar mı böyle
Gurursuz mu sandın sen beni böyle
Önüne serince böyle bir aşkı

Bir ömür mü sandın sürer ebede
Alevlenen ateş söner bir anda
Savrulur külleri dört bir tarafa
Ayrılık rüzgarı eser bir anda

Gizlenmez gözlerde bitince sevda
Bakınca karşına çıkar bir anda
Sözler yetmez duygular çaresiz
Bir başına kalırsın hatıralarla

Osman Karakaya 2

Gurbet

Beş yıl oldu ayrı düştüm sıladan
Ne haber var ne mektup nazlı yardan
Belimi büktü hasretin acısı
Ne olur kavuştur bizi yaradan

Hasretim yarimin tek bir sözüne
Bakabilsem doya doya yüzüne
Çekilecek gibi değil bu sancı
Eriyip bitiyorum günden güne

Ayrılık ırak edermiş arayı
Cemalin kaldı gözümde hayali
Nasip değilse kavuşmak yaradan
Rüyama girsin bari bazı bazı

Osman Karakaya 2

Gül Yüzlü Hüseynim

Kerbela çölüde mezardır bize
Hüseynin bedeni başı bir yerde
Otuz üç ok yarası yüregimde
Gül yüzlü Hüseynim kanlar içinde

Zeynebin feryadı yürek dağladı
Bedende otuz dört kılıç yarası
Ehlibeyte böyle zulüm reva mı
Gül yüzlü Hüseynim kanlar içinde

Ali Asgar neydi günahı suçu
Çok mu gördüler bir yudumcuk suyu
Kırdılar şahı merdanın kolunu
Gül yüzlü Hüseynim kanlar içinde

Ey garip abdalım vursan dizine
Gerçek de değil rüyada bile
Varsam da şaha halimi arz ede
Gül yüzlü Hüseynim kanlar içinde

Osman Karakaya 2

Hepsi bundan ibaret

Hal hatır sorma artık
Lüzumuna gerek yok
İkindi yağmuruydu
Hepsi bundan ibaret

Sabah perdeni açma
Kapını aralama
Bir şey Yaşanmadı say
Hepsi bundan ibaret

Hatırları kalmasın
Yaşanmış anıların
Bir kibrit çak hepsine
Hepsi bundan ibaret

Ne ben ne de sen üzül
Bir ömür boyu sevil
Mazide kalsın aşkın
Hepsi bundan ibaret

Ağaran güne inat
Kapatma ışıkları
Alma karamsarlığı
Hepsi bundan ibaret

Osman Karakaya 2

Her Şey Hayal

Baktırdım papatya falında çıkmıyorsun
Benim bahtıma yıldız kadar uzaksın
Ne zamana ne mekana sıgmiyorsun
Yakamoz misali bir görünüp bir kayboluyorsun
Ne sen bana göresin ne ben sana göreyim
Tutacak kadar yakınımda göremeyeceğim uzaklıktasın
Ne sen varsın ne ben varım
Sanki bir başkasının hayalindeyiz
Bir varmış bir yokmuş sanki biz hiç olmamışız

Her Şey bir hayal hepsi bir rüyaysa
Oysa bunca yaşananları nereye sığdıracağız
Gözlerim bir hayale daldı gördüklerim rüyaysa
Ortada yoksa eğer ne sen ne de hatıralar
Biz kimin ne zaman hangi anındayız
Yeter bu kadar zulüm bu kadar işkence
Biri bizim ızdırabımızı artık dindirsin
Allah aşkına kimin düşüyse bu bir an önce uyansın

Osman Karakaya 2

Hercai gönüllü

Aşkın Engebeli Yollarına Kar Yağdı
Tipi Vurdu Çiğ Düştü Kollarım Bağlandı
Dolu Vurdu Döküldü Sevda Yapraklarım
Bir Damla Suyu Bekler Çorak Topraklarım

Madem Ki Hercai Gönlün Değil Di Bende
Neden Oynadın Yıllarca Gönül Sahnemde
Garip Kalbimde Yaşattın Bağ Bozumunu
Kapat Son Perde Bitir Bu Sonsuz Oyunu

Bahar Yaz Kış Sonbahar Benim Mevsimlerim
Sende Görmedim Hiç Açmadı Çiçeklerim
Tek Senden Gelsin Kar'ın Boran'ın Razıyım
Hayal Olsa Da Vuslat Hazır Ve Nazırım

Osman Karakaya 2

Hicran sayarım

Bir gidişin vardı ardına bile bakmadan
Bu sevdayı bıraktın yaşanmadı sayarım
Bitti demek bu kadar kolay gelse de sana
Kalbim incinir kırılır da hicran sayarım

Vuracağın her yerde güller bitecek sanma
Gönül bahçeme diken hazan ektin sayarım
Sarı menekşeler, yediverenler sundum da
Yağmur yağarken ırmakta kuruttun sayarım

Bırak git hem hatıraları hem bu sevdayı
Olsun varsın bir var bir yok oldun sayarım
Oldu olacak yak bana ait eşyaları
Hayal yaşanan her şey yalan oldu sayarım

Osman Karakaya 2

Kahır

Kahır etme boş yere haline
Senden beteri var göreceksin
Gitse ne fark eder o vefasız
Pişman olduğunu göreceksin

Kalan ne varsa yak hatırası
Kalmasın bir anı, fotoğrafı
Sanma kapanmaz böyle bir acı
Zaman sarar gönül yarasını

Unutmak zor gelse de kalbine
Kış bitip yaz gelir göreceksin
Tek tek açarken kır çiçekleri
Bahar geldiğini göreceksin

Zaman ilaçtır her türlü derde
Yara ne kadar olsa derinde
Ne mecnun ne ferhat çare bulmuş
Aşk denen bu olunmaz derde

Osman Karakaya 2

Kapat gözlerini

Kapat gözlerini karanlığa inat
Kalbinin içindeki ışık parlansın
Boş ver sen iyiliğe bir kıvılcım at
Kötülüklerin tamamı korda yansın

Aç kollarını çocuksu bir sevgiye
Öp kokla sev ölesiye bırakmadan
Küçük kalbini sımsıkı kalbine
Öyle bir sar ki nefessiz hiç durmadan

Osman Karakaya 2

Karamsarlık

Yağmur vururken penceremin camına
Bakmadan Perdeleri kapatıyorum
Çaresizliğimi dışa vuruyor gibi geliyor
Yalnızlığıma bir daha sarılıyorum

İstemiyorum hiçbir mevsimi yazı baharı
Bana verin sizde olan tüm kasveti gamı,
Yükleyin acımayın en ağır dertleri sırtıma
Yardıma bile lüzum yok Allah aşkına

Gülün eğlenin çocuklar gibi neşelenin
Her gününüz olsun bir bayram havası
Bana verin geceyi karanlığı sessizliği
Boş verin hepsini birden teferruat gerisi

Osman Karakaya 2

Kartanesi

DüŒen tane tane kar tanesi
AŒkımın en acı hatırası
Bırakıp gitmiŒtin ellerimi
Böyle zamansız bir kiŒ arası

AkŒamları percene kenarında
İssız bir sokağın ortasında
Gecenin sessiz karanlığında
Yaralı bir kuŒun kanadında
Sen gelirsın aklıma...

Ne yapsam da bir türlü olmuyor
Giden hatıralar geri gelmiyor
Anıları unutmak mümkündür belki
Kalbime sözüm geçmiyor

Osman Karakaya 2

Kerbela da Bir Yiğit Aslan

Kerbela çölünde bir yiğit aslan
Yetiştirdi imdada zalim hükümler
Zalime yürüdü emriydi Kuran
Ali'nin oğluydu değil sıradan

Susamıştı dudağı bir yudum suya
Kundakta bebek var ağlıyor ona
Reva mı bu zulüm ehli din ola
Kevserde sunacak Muhammed ona

Garip Abdal'ım gönlüm hoş değil
Bu yara zamanla kapanır değil
Hüseyin'e kıyan bir insan değil
Bu derde bu gönül katlanır değil

Osman Karakaya 2

Kor olur

Yanağından süzülen her bir damla yaş
Kor ateş olur kalbime düşer benim
Biran Seni mahsun görsem dayanamam
Kuş misali kanadım kırılır benim

Kış ortasında açmış bir kardelensin
Çölün susuzluğunda serabım sensin
Sonbahar biterken yine sen gelirsin
Ne Yaz ne de kış derim her mevsim sensin

Osman Karakaya 2

Korkulu rüya

Dün gece yine korkulu bir rüya gördüm
Uyandığımda sırlı sıklamdı yatağım
Bir sağa sonra bir sola döndüm doğruldum
Kalbim fırlayacaktı yerinden zor tuttum

Hayrola dedim düşündüm kendi kendime
Böyle bir rüya girmezdi düşüme bile
Afakanlar yoksa duasız mı yattım ne
Elimi kaldırdım sonra sürdüm yüzüme

Ne gördün canım diye merak etme sakın
Tasalanma benim için kendini sakın
Ücra yerlerinden bile geçmesin aklın
Sen üzülme o bana kafi gelsin kahrın

Peki anlatacağım dinle öyle ise
Kulağıma uğuldadı rüzgar sessizce
Ayrılık kapıyı çalıyor bak gizlice
Sevdiğin gitti kalacaksın çaresizce

Şimdi anladım her gün gördüğüm rüyayı
Sen gideli ben saymıştım on iki ayı
Bırakamadım ne hayalini ne çayı
Uyanıyorum hergün adın sayıklayı

Osman Karakaya 2

Melek

Anlatmak mümkün mü tarifsiz güzelliğini
Endamını gözlerini küçük ellerini
Bende kalsın göster kalbinin güzelliğini
Nazar değer gözlerden sakın olur mu melek

Benim kulaklarım duysun sana has sesini
Benden başkası sarmasın incecik belini
Kimse anlamaz benim gibi, incitir seni
Hal bilmezden kendini sakın olur mu melek

Kanma sakın aldanıp onun bunun sözüne
Benim sevgim hepsinden farklı torostan yüce
Senden istediğim dudağından iki cümle
Bende seni seviyorum de olur mu melek

İste uzatmam hemen şurada bitiririm
Verdiğin aşkını avucuna bırakırım
Bir saniye dahi durmam gitmeyi bilirim
Ela gözlerin ile git de olur mu melek

Senin sayende okudum öğrendim yazmayı
İstersin de bırakmam mı ben hiç sigarayı
Bir ay oldu da bana bir şiir dahi yazmadı
Darılmadan oku o zaman olur mu melek

Haberin var mı yok mu acaba bu sevdadan
Boşa mı konuşuyorum havadan civadan
Karşılaşınca geçerken aniden sokaktan
Bir defa olsun yüzüme bak olur mu melek

Her akşam evde perdelerini kapatırken
O anda geçiyorum pencerenin önünden
Sadece bu umutla avunurum yatarken
Rüyada da olsa yine gel olur mu melek

Osman Karakaya 2

Mina

Nasıl anlatsan nereden başlasam bilemiyorum
Seni anlatmaya kelimeler yetmiyor mina
Bir ürkek ceylan yavrusu gibisin ellerimde
Kaçıp gideceksin diye ödüm kopuyor mina

Karanlıkta yolumu aydınlatan lamba gibisin
Kış günü toprağın alnından çıkmış kardelensin
Sabahın serinliğinde düşmüş çig tanesisin
Dağların doruğunda bir yediverensin mina

Bunca üzüntü ve kederin sığmıyor kalbine
Sesini duyuyorum bir hıçkırık yüreğinde
Kan damlayan gözyaşların birikmiş ellerinde
Acıların patlamaya hazır volkan gibi mina

Osman Karakaya 2

Muhabbet Eyle

Görmedim ömrümde senden güzeli
Ötüyor bülbüller güle gazeli
Bir arzu değil ki daim ezeli
Gel muhabbet eyle güzel sultanım

Hasret kaldım senin güzel yüzüne
Uyma sakın aldanıp eller sözüne
Aşık olan elbet döner özüne
Gel muhabbet eyle güzel sultanım

Bazı güldüm bazı gizli ağladım
Derdimi kimseye zinhar açmadım
Nice sohbetlerde seni aradım
Gel muhabbet eyle güzel sultanım

Bir garip abdalım senin ugruna
Harcadım ömrümü boşu boşuna
İnsaf eyle sende bu garip kula
Gel muhabbet eyle güzel sultanım

Osman Karakaya 2

Müptela

Güller mi biter sandın vurduğun yerde
Kalbime hançeri sapladığın günde
Sadece sıyrık değil derinde yaram
Sözlerin daha acıtıyor sus aman

ilk değil kim bilir kaçınıcı vuruşun
Sen aynı sen hiç değişmiyor duruşun
Mübtela oldu açtığın yaralarım
Kapandıkça kanatırım aralarım

Osman Karakaya 2

Nerede Beyler

Ezelden gelmiş ebede gitmez
Bu devran böyle daim süremez
Yiyip içip gününü gün eden beyler
Garibin alın teri nerede beyler

Bir lokma ekmek gururu nerde
Avuç açıyor zalime bile
İnsanlıktan çıkmış ruhsuz beyler
Garibin ekmek parası nerede beyler

Mazlumu ahı mahşere kalmaz
Allahla arada perde olmaz
Böyle giderse sürmez kodaman beyler
Gelir ki bir gün size sırada beyler

Garip abdalım bozuk mu düzen
Sadece bu değil bizi üzen
Dost candan bildiğimiz o kadim beyler
Geriye bir bakınca nerede beyler

Osman Karakaya 2

Ömrümün Baharı

Ömrümün baharı boşuna geçti
Yazını görmedim kışından önce
Gönlümün sazını boşuna çaldım
Cananı görmedim canımdan özge

Yokuşa sürdü hep hayat yolumu
Düzünü görmedim çıkmadan önce
Dost bildiklerim hep yalancı çıktı
Gününü görmedim derdinden önce

Bir güzelin aşkı canıma yetti
Sefasın sürmedim cefadan önce
Ne sevdi vefasız ne de sevdirdi
Gülünü görmedim dikenden önce

Ardı sıra gelir dertler başıma
Gülmeyi bilmedim ağladım önce
Gizlediğim sır açığa çıkınca
Kendimi kınadım alemden önce

Bilmezdim bu kadar yalan dünyayı
Gerçeği görmedim sahteden önce
Bir garip abdalım herşey yalansa
Kazın mezarımı ölmeden önce

Osman Karakaya 2

Sana geliyorum

Nasıl neşeliyim bilsen, halimi görsen
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma
İçim içime sığmıyor, tarif edemem
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Akrep yelkovan dönüyor Vakit geçmiyor
Nefesi alırken bile uzun geliyor
Bir telaş bir kıpırtı kalbim çırpınıyor
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Sayıyorum saatleri dakikaları
Sensiz mümkün mü olur mu günün anlamı
Yollar uzun bakıyorum parke taşları
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Her zaman gibi gözümde ahu güzelsin
Sor güzelliğin güller bile dile gelsin
Saklansın sümbüller karşında utancından
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Yalandan methiyeler diziyorum sanma
Bir başkasına değil söylendi sırf sana
Ay inmiyor gökten gün doğmuyor sabaha
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Sakin zahmet edip de bir şey hazırlama
Ne varsa yeriz içeriz gönül sofranda
Lazım değil senin hoş sohbetinden başka
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Ah.. Fazla abartıyorsun canım desende
Göremezsin ki kendini benim gözümde
Mübalağa değil benimkisi özünde
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Yüz değişiverdi suratın neden bilmem
Geldiğime sevinmiş görünmüyorsun sanem
Patlayacak volkan gibisin bir tanem
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Diyorsun evde ne şeker var nede un'da
Az Tuz al baride basalım yaramıza
Gel olmazsa be adam gülmeden sofraya
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

İşte böyle sevinçle geliyorum sana
Moralimi bozuyorsun olmadık anda
Çek git diyorum gecenin bir yarısında
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Ne oldu bilemiyorum bunca yıl sonra
Dert bile etmezdin olurdu onca tasa

Teselli ederdin beni unuttun yoksa
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Çocuklar mı sinir ediyor seni anlat
Yığılı olsada derdim boşver sen de kat
Eğer seni kırdıysam ne olur hatırlat
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

İşler mi ağır geliyor narin vücuda
Makine çamaşır yıkıyor bulaşıkda
Ev temizliğinide verdin çocuklara
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

İstersen hafta içi gez biraz dolaşta
Rahat et cadde, aşağıdaki sokakta
Mühim değil gerisi tek sen mutlu olda
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Derdi gamı çekiyorum diyorsun bana
Kaç defadır tekrar tekrar anlattım sana
Evde huzur neşe mi var sanki budala
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Senin keyfin yerinde elinde sigara
Bakmıyorsun eksigi var çocuk çoluğa
Tutturmuşsun da neşet Ertaş uzun hava
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Bu kadar kötümü benim senle kaderim
Yumurta kırsan bile bir şey demem yerim
Sözlerin acı zehir şerbet der içerim
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Bilseydim böyle yaparsın çıkmazdım yayan
Bulgurun yayında gitmez mi güzel ayran
Ne gizlim var ne saklım tüm herşeyim ayan
Sana geliyorum bugün günlerden Cuma

Çok mu ki değer verdim abarttım düşündüm
Güneş verirdim sana temmuzda üşürdün
Anladım ki sen benim aşkıma küsürdün
Sana gelmiyorum bugün günlerden Cuma

Osman Karakaya 2

Senden Bana Kalan

Al da götür senden ve benden kalan ne varsa
Hiç bir resim hiç bir söz kalmasın
Seni ve beni hatırlatan
Sanma gücenir sana
Yaşanmış onca anı
Zaten senden bana kalan
Hepsi hepsi bir avuç hüsrân,

Her güne yeni bir umutlu başlarım
Yıkılır harap olur biterim sanma
Öyle yıkılmam kolay kolay
Her esen rüzgarla
Sensizlik vurmaz beni bir anda
Zaten senden bana kalan
Hepsi hepsi bir avuç hüsrân,

Yeşil gözlerin minik ellerin sende kalsın
Hüzünlü bakışların, sarı saçların
En nihayetinde unutturum zamanla
Alev dudakların, çatık kaşların
Sen namına bir şey kalmasın
Zaten senden bana kalan
Hepsi hepsi bir avuç hüsrân,

Ne gerçek nede bir rüya yaşadıklarımız
Her duygunun tam ortasında kaldık
Bitirelim anlamsız bu çekişmeyi
Bir veda ile son verelim kalmasın
Aşk uğruna bunca artıklarımız
Zaten senden bana kalan
Hepsi hepsi bir avuç hüsrân,

Osman Karakaya 2

Seni sensiz yaşamak

Bırakıp ta git resimlerini
Seni sensiz yaşamaya gücüm var
Aklına düşersem anınca mazi
Sanma her gidişin bir dönüşü var

Gülen gözlerimde kalmadı eser
Rüzgar döner birgün tersine eser
Unuturum seni zamanla elbet
Yürekte yaktığın bu ateş söner

Osman Karakaya 2

Senin İçin

Halimi bir grebilsen
Dile gelir gönlüm dile
Utanırım söyleyemem
Sevdiğimi bilebilsen

Karagzlm senin için
İçin için yanar gönlüm
Dünya malı neye yarar
Geçermiyim senden için

Garip aşık söyler sz
Halinden anlamaz yari
Yaş doludur iki gözü
Gnl ferman dinlemez ki

Osman Karakaya 2

Severim Ali'yi

Ali'yi severim canımdan öte
Kardeş olaydım keşke hüseyne
Kalbimde yaram kapanmaz belki de
Aliyi gördüm dün gece düşümde

Fatıma'nın bir tek ayrılmaz eşi
Muhammed'e kanat geren güneşi
Kerbela da şehit oldu hüseyni
Ali'yi gördüm dün gece düşümde

Allah'ın aslanı yürüyen Kuran
Onu anlayamaz ilmi az olan
Seven müminlerin kalbinde duran
Ali'yi gördüm dün gece düşümde

Elinde Zülfikar düştü yollara
Yetişir mazlumların imdadına
Allah ihsan eyledi ilmi onda
Ali'yi gördüm dün gece düşümde

Garip Abdalım dinleyin beni
Haksız isem sizde kınayın beni
Sevmek günahsa çekerim cezamı
Ali'yi gördüm dün gece düşümde

Osman Karakaya 2

Sevmek Neyime

Çiğ düşmüş dallara ucu ıslanmış
Hoyrat esmiş rüzgar yaprak kurumuş
Bir güzele meyil vermek istedim
Gönlüm yoktur diye haber yollamış

.....
Kurumuş dallarda yaprak yeşermez
Sevilen sevenin kadrini bilmez
Dilim söylese de gönlüm dinlemez
Gönlüm yoktur diye haber yollamış

.....
Bir garip abdalım sevmek neyime
Gece gündüz girer hayal düşüme
Sevdiği de yoktur cümle bilirde
Gönlüm yoktur diye haber yollamış

Osman Karakaya 2

Sevmek ve Terk Edilmek

Sevmek sarılmak hiç bırakmadan ölesiye
Nefes bile almadan tek kelime söylemeden
Gözlerini gözlerinden ayırmadan bakmak
Gözlerinin içinde kaybolmak
Dokunmak elleri ellerinde
Bir olmak tek bedende

Terk etmek bunca hatıra, anı yaşamamış gibi
Bir çırpıda atmak geride kalan her şeyi
Ardına bile bakmadan ansızın
Çekip gitmek arkada sevgili
Terk etmek bu olsa gerek
Sanki iki yabancı gibi

Osman Karakaya 2

Sultanım

Yine bahar geldi dallar yeşerdi
Divane gönlüm çok diyarlar gezdi
Derdime derman canım sendeydi
Sun elinden bade içem sultanım

Türlü güller derdim gönül bahçemde
Bülbül aşkı için ağladım güle
Çölde gezerim susarım diye
Sun elinden bade içem sultanım

Senindir bu canım behey sultanım
Dünya malına asla tamah etmedim
Güzeller içinde ben seni seçtim
Sun elinden bade içem sultanım

Aşkına düştüm bir garip abdalım
Bir sel oldum çoşar sana akarım
Sana kavuşmaktır bir tek muradım
Sun elinden bade içem sultanım

Osman Karakaya 2

Şah-ı Merdan

Sormayın ne aslımı ne neslimi
Şah-ı Merdan Ali'nin yolundayım
Kınarsa kınasın ehli din olan
Şah-ı Merdan Ali'nin yolundayım

Minnet eylemem boynumu büküp te
Doğru yoldan yalan yöne dönemem
Varsın bilsin bizi alevi diye
Şah-ı Merdan Ali'nin yolundayım

Hayberin önünde kapıyı atan
Kerbela çölünde hüseyini yatan
Mazlumların derdine çare olan
Şah-ı Merdan Ali'nin yolundayım

Gün gelir devran döner tersine
Garip Abdal senin yaran nerede
Dün bugün değil mahşerde bile
Şah-ı Merdan Ali'nin yolundayım

Osman Karakaya 2

Tek cümle

Kalbine fısıldamıştım
Tek cümle iki kelime
Kime sorsan sana söyler
Girersen seven bir kalbe

Kıt anlamaz benim aklım
Bir ipucu daha versen
Ben sevmeyi bilmedim ki
Biraz olsun yardım dersen

Şaştım bunu bilmemene
Gönlün üzülür duymasın
Kalpsizlerde olmaz bu cümle
bana seni seviyorum de

Osman Karakaya 2

Umutsuz Aşk

Sanma ki kalbimde açtığın bu yara geçer bir gün
Utanırsın, sıkılırsın ama dersin devran sürsün
Aşkın meydanın da ne üzdüğün kalır ne de yüzün
Sen yeni ufuklara yol alırken, bende gam , hüznün

Dünya sana dönüyor sanıp, sakın ummana dalma
Her gördüğün binbir çeşit çiçekten bal alıp durma
Seven mazlumun ahını alıp ta kalbini kırma
Sultan süleyman'a kalmamış dünya sana da sanma

Ortada söylenecek laf çok da eğer anlasaydın
Her hareketini keşke önce tartıp toplasaydın
Benim gibi bir balık daha ağına düşer sandın
Yıllarca yalan , sahte sevdaların tadına vardın

Anlıyorum , çok pişmanım diyorsun ama biçare
Ne giden gelir yerine ne de sana olur çare
Bak en sonunda nasıl da geldin olunmaz bir hale
Dönsen de sen bulamazsın beni bıraktığın yerde

Umutsuz bir aşk idi bende sana olan bu sevdan
Sana yaklaştıkça azalan uzaklaştıkça artan
Her geçen zaman biraz daha da ağrıtıyor yaran
Artık bana ne merhem lazım ne de yaramı saran

Herşeyi unutup bir araya gelelim diyorsun
Ne olur karıştıрма eskiyi çok utanıyorsun
Gözlerinden belli hala beni küçümsüyorsun
Tövbe sana ki bir şans daha vermek aldaniyorsun

Girdiğin günahıma sen ne kadar tövbe etsende
Değil camiye medreseye kabeye yüz sürsende
Bize bırakmış kul hakkını ulu affet desende
Bakmam bile ardıma sonun cehemneme gitsende

Keşke bu kadar da bana acımasız olmasaydın
Şende biraz çaba gösterip aşkıma yol alsaydın
İnan ki şu yaşantından daha mutsuz olmazdın
Bana ve aşkıma birazcık olsun saygı duysaydın

Bu sonbaharın dökülecek yaprakların tek tek
Bir kumar oynadın diye düşün sana geldi hep yek
Az çektirmedin göz yaşlarıma biraz dahi sen çek
Bak sonunda yaklaştı ha bugün ha yarın gelecek

Sonu olmayan bir yolda gidiyorsun gündüz gece
Ne helal ne haram diyorsun giriyorsun her kalbe
Duyguların karışacak döneceksin kördüğümüne
O zaman adımı anacaksın hem de hece hece

Osman Karakaya 2

Utaniyorum

Çiçekleri böcekleri ağaçları Görünce
Şairliğimden utaniyorum
Bakamıyorum güzel kuzuların yüzlerine
Şairliğimden utaniyorum

Anlatamıyorum ki hiçbirinin değerini
O saf, zarif ,masum muazzam güzelliklerini
Kelimeler heceler dahi cümleler yetmiyor
Şairliğimden utaniyorum

Benim ne haddime sizi tarif etmek ve övmek
Her biriniz bir şahane siniz ayrı bir örnek
Aciz kaldı sözlerim aciz kaldı aruz, vezin
Şairliğimden utaniyorum

Osman Karakaya 2

Vazgeçmem O Yâden

Bir değil bin dertler gelse üstüme
Vazgeçmem o yâden başım üstüne
Çıkarım dağlara taşlar delerim
Koymam cananımı gurbet ellerde

Minnet etmem gayrı hiç bir kuluna
Yazılanlar gelirmiş sağ olan başa
Kabul etmez isen ya kuzgun meşe
Bir canım var oda yüce Allah'a

Garip abdalım korku nedir bilmem
Yâden ayrı kalırsam sinemi delem
Senden geçtiğimi duyarsan eğer
Aşkın hançerini saplarsın sanem
Osman Karakaya 2

Veda Kervanı

Çıkamaz bir sokağa girdi aşkımız
Burdan öte yol yok dönmemiz gerek
Bitsin bu oyun kapat perdesini
Gönül sahnesinden inmemiz gerek

Göz pınarlarından yaşlar akmadan
Dudaklardan dökülen kalp kırmadan
Ayrılık ateşi bizi sarmadan
Veda kervanına girmemiz gerek

Osman Karakaya 2

Velhasıl

Ne zaman başladı ne zaman bitti
Ne başını bulabildim ne sonu belli
Rüya mı hayal mi gerçek mi
Çözemedim bir türlü
Hasretini rüzgarlara
Gözlerini akşamlara
Aşkını sana bıraktım
Velhasıl ben bu aşkı kapattım

Göremedim gözlerinde gözlerimi
Ne bana uzaktın ne de yabancı gibi
Ne sevdiğini anlayabildim ne sevmediğini
Benim bildiğim sevmek bu değil di
Hasretini rüzgarlara
Gözlerini akşamlara
Aşkını sana bıraktım
Velhasıl ben bu aşkı kapattım

Bazen bir adım yakın bazen çok uzaksın
Uzatmışım elimi sanki tam tutmak üzereyim
Ama yine hüsrana yine yanılmışım
Anladım ki ulaşılmaz bir zamandasın
Hasretini rüzgarlara
Gözlerini akşamlara
Aşkını sana bıraktım
Velhasıl ben bu aşkı kapattım

Osman Karakaya 2

Yağmur yağıyor islanmışsın

Yürüyorsun yol kenarında yağmur yağıyor islanmışsın
Sırılsıklam üstün başın üzerine bir şey almamışsın
Her vakit böylesin dikkat et kendine şifa kapacaksın
Pencereyi kapatmıyorum sen dışarıda kalacaksın

Ne zaman penceremin altından geçsen dönüp bakmıyorsun
Bazen sokakta görüp lakin selamlaşmaktan kaçırıyorsun
Duymasın sesimi diye nefesini sessiz alıyorsun
Rüzgara sokulup benden uzaklaşıp uzaklaşıyorsun

Anlayamadın bir türlü bunları bilerek mi yaparsın
Sevdiğin var mı haberim yok neden gizli gizli saklarsın
Bana bir şey söyle önemli değil gerisi sende kalsın
Sabah evden işe çıkar akşam olur erkenden yatarsın

Keşke bir gün gülümseyip davet etsen de gelsem evine
Fazla çabalama yorma kendini su ikram etmesen de
Ne seni üzer nede kırarım çok konuştun sus desende
Dünyalar benim olur desen sende kal gitme benimle

Osman Karakaya 2

Yalan Dünya

Var mı senden mutlu olan
Sağın yalan solun yalan
Her köşede bir feryat var
Bozuk düzen dünya yalan

Gönül aglar gözden akar
Damla damla kanlı yaşlar
Sırrına kimse eremez
Gelen aglar giden aglar

Ey garibim dertler bitmez
Aglayanlar neden gülmez
Her derdin bir çaresi var
Derde derman neden gelmez

Osman Karakaya 2

Yandırır Beni

Yandırır beni bir gözleri ela
Bakamadım bir kere ben doya doya
Kirpikleri oktur kaşları keman
Günde yüzbin kere öldürür beni

Derdimin dermanı sende bilirim
Koyun olsan meler sana gelirim
Kıymetim yok ise senin gözünde
Pazar pazar dolaş pula sat beni

Bir garip abdalım bu ahvalim
Yare söylenecek yoktur ki sözüm
Yarın mahşer günü ulu divanda
Günahın çok diye kınarlar beni

Osman Karakaya 2

Yar Beni

Var mı benim gibi gönlü yaralı
Kor düşmüş sinesi bahtı karalı
Bugünü dününden daha da acı
Dermansız derde düşürdü yar beni

Yüce dağın başında kar biter mi
Yaz gelip te gölde turna öter mi
Yiğit olan sevdiğinden geçer mi
Dermansız derde düşürdü yar beni

Bir güzel sevdim gönlü elde imiş
Sevip te ayrılması ne zor imiş
Kanayan yaraya tuz çare imiş
Dermansız derde düşürdü yar beni

Bir Garip Abdalım sevmek neyime
Hiç mi dönüp bakmadın bir kendine
Gariplik ki vardır senin özünde
Dermansız derde düşürdü yar beni

Osman Karakaya 2

Yar gelir

Susamışken çorak topraklar suya
Gökten yağmur dolu bulut gelir
İncinmiş kırılmışken sen aşka
Mevsimlerden bahar gibi yar gelir

Kapatırsın gözlerini karanlığa
Güneş gibi beyaz aydınlık gelir
Gönlün sevgili ile çoşarken
Seninde bahtına bir sevda gelir

Çiçekler açar gönül bahçende
Ne güle ağlarsın ne bülbüle
Kış biter yaz gelirde nazende
Sana da vefalı bir dost gelir

Osman Karakaya 2

Yar Senden

Perişan halimi gelip görünce
Yar senden umudu kesti mi sandın
Nice halin hatrını sormayınca
Yar senden umudu kesti mi sandın

Garip sazım teli ses vermeyince
Mızrabı vurdukça inlemeyince
Her türküde adın söylenmeyince
Yar senden umudu kesti mi sandın

Ben geçerseml gönlüm geçer mi senden
Sana olan aşkım daha ezelden
Ecel gelmeyince geçmemki senden
Yar senden umudu kesti mi sandın

Osman Karakaya 2

Yar Seni Görmeye Geldim

Usandım gurbet kahrından
Çekemiyom cefasını
Eller sürsün sefasını
Yar seni görmeye geldim

Sarılıp selvi boynuna
Dalıp ela gözlerine
Hoş sohbetin dinlemeye
Yar seni görmeye geldim

Hasretim tek bir sözüne
Bilemiyom aşık hali
Herkes göçer dünya fani
Yar seni görmeye geldim

Gücenme Garip Abdal'a
İster gönül murad almak
Varıp yare hatır sormak
Yar seni görmeye geldim

Osman Karakaya 2

Yazık Ettin

Uyma dedim el sözüne
Çekemezsin sen bu derdi
Düşürürler bir kötüsüne
Soldurursun güllerini

Arama nafile boşuna
Giden gelir mi yerine
Vurma başın taştan taşa
Yazık ettin gençliğine

Ömür denen servetini
Harcadın güzelliğini
Bilemedin sevenini
Yazık ettin gençliğine

Senle olmak tı muradım
Seni sensiz bulamadım
Gayrı bir tat alamadım
Yazık ettin gençliğine

Güzel idin bir zamanlar
Gerilirdi keman yaylar
Gözler ela çatık kaşlar
Yazık ettin gençliğine

Garip abdalım erenler
Sizde hoş söze ne derler
Dünyadan göçersen eğer
Yazık ettin gençliğine

Osman Karakaya 2

Yazmak gelmiyor

İnan ki içimden sana şiir yazmak gelmiyor
Ne kadar üşengeç birisin dersin diye yazdım
Sabah Ne işe gider ne de dışarı çıkardım
Kendini ne çabuk bıraktın dersin diye yazdım

Kulağım fena da çınlıyor beni anıyorsun
Vallahi tuhaf bir adamsın dersin diye yazdım
Karşıma geçen bir güzel nasılda azarlarsın
Kafamı tasını attırma dersin diye yazdım

Her şeye rağmen seversin ta gözlerinden belli
Şımarma, sabrımı taşıрма dersin diye yazdım
Bir yandan anne şevkati gibi, bir yandan deli
Duymadım acaba ne dedin dersin diye yazdım

Bir Nisan yağmuru gibi hem sevgin hem de kinin
Şüpheni mi var benim aşkımdan dersin diye yazdım
İstersen burada son verelim tartışmamıza
Kavgayı sen çıkarıyorsun dersin diye yazdım

Osman Karakaya 2

Yüzün mü kaldı

Bilmedin vefasız kadir kıymeti
Yükledin Sırtıma her türlü derdi
Dünya mı tersine döndürmedin mi
Geriye dönmeye yüzün mü kaldı

Dönemem diyordun gidince geri
Unuturdun herşeyi olurdu mâzi
Bırakıp giderken bilemedin mi
Geriye dönmeye yüzün mü kaldı

Kapattım bu aşkın sayfasını
Okunmaz artık hiç bir satırı
Pişman olmak senin alın yazındı
Geriye dönmeye yüzün mü kaldı

Osman Karakaya 2

Zalim Gurbet

Garip kaldım Şu gurbet ellerinde
Ne arayan ne halim soranım var
Bilsem içer miydim hasret zehrini
Hali perişanım neredesin yar

Gözlerimde akar pınarlarım var
Dinmek bilmez sılaya doğru akar
Kadir Mevlam daha ne kadar sürer
Yolumu gözleyen yavrularım var

Yağmur iselerken vurur camlara
Nazlı yârım gözün bakar yoluma
Bir Garip abdalım düşmüşüm zâra
Zalim gurbet sende düş böyle dara

Osman Karakaya 2